

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

η ζωή του Χριστού

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ
ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ

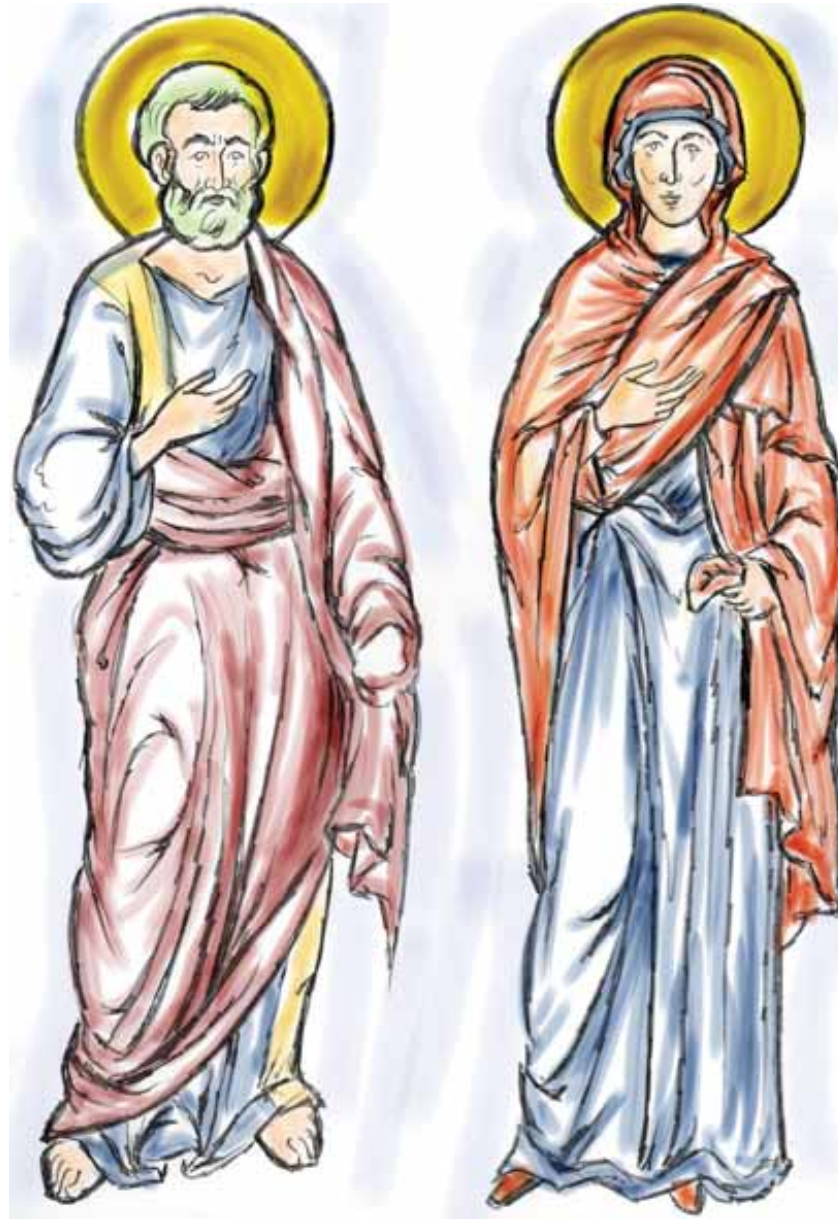
1

Ἀπολυτίκιον
τοῦ γενεθλίου
τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου

Ἦ γέννησίς σου
Θεοτόκε, χαρὰν
ἐμήνυσε πάσῃ τῇ
οἰκουμένη· ἐκ σοῦ
γὰρ ἀνέτειλεν
ὁ ἥλιος τῆς
δικαιοσύνης,
Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν· καὶ λύσας
τὴν κατάραν, ἔδωκε
τὴν εὐλογίαν·
καὶ καταργήσας
τὸν θάνατον,
ἔδωρήσατο ἡμῖν,
ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἦχος δ'.

Η Αγία Άννα του Άθωνα

Στο νοτιοδυτικό άκρο της χερσονήσου του Αγίου Όρους, μια ώρα από τη Μονή Αγίου Παύλου και μισή ώρα από την Νέα Σκήτη, υπάρχει η σκήτη της Αγίας Άννας. Ένα μικρό «χωριό» μοναχών σκαρφαλωμένο στους πρόποδες του όρους Άθω που υπάγεται διοικητικά στην Ιερά Μονή Μεγίστης Λαύρας.

Το Κυριακό (ο κεντρικός ναός της σκήτης) είναι αφιερωμένος στην προμήτορα του Κυρίου την Αγία Άννα. Εκεί φυλάσσονται σαν πολύτιμος θησαυρός δύο ιερά κειμήλια: ένα μεγάλο τμήμα από το ιερό λείψανο της Αγίας (το οποίο αφιέρωσε στη σκήτη, το 1686 μ.Χ., ο ιερομόναχος Ματθαίος, πνευματικός του βοεβόδα Σερμπάν Καντακουζηνού) και η θαυματουργή εικόνα της.

Η Αγία Άννα έχει ιδιαίτερη χάρη από το Θεό να χαρίζει παιδιά σε άτεκνες οικογένειες. Απόδειξη αυτού είναι οι εκατοντάδες φωτογραφίες παιδιών που βρίσκονται κάτω από την ιερή εικόνα της Αγίας.

Ο Ιωακείμ και η Άννα.

Την εποχή εκείνη ζούσε επίσης στα Ιεροσόλυμα ένα άλλο ζευγάρι, ο Ιωακείμ και η Άννα που διακρίνονταν για την μεγάλη τους ευσέβεια και ξεχώριζαν ανάμεσα στους ανθρώπους για την ενάρετη ζωή τους. Είχανε και οι δυο τους μεγάλη πίστη στο Θεό και όπως όλοι οι πραγματικά ευσεβείς άνθρωποι διατηρούσαν μέσα στην ψυχή τους άσβεστη την ελπίδα για τον ερχομό του Μεσσία.

Παράλληλα την μεγάλη τους πίστη στο Θεό την μετέτρεπαν σε έργα αγάπης προς τους συναθρώπους τους. Μάλιστα λένε πως ο Ιωακείμ γύριζε μέσα στην αγορά της πόλης για να βρει ξένους και να τους φιλοξενήσει στο σπίτι του. Και οι δύο διακρίνονταν για την ελεημοσύνη τους και σε όποιον χτυπούσε την πόρτα τους ζητώντας βοήθεια την δίνανε πλουσιοπάροχα. Ελεούσαν τους πάντες ελπίζοντας πως δι' αυτού του τρόπου θα τους ελεούσε κι αυτούς ο Θεός.

Τον πνευματικό τους αγώνα τίποτα δεν μπορούσε να τον κάμψει. Ακόμα και το γεγονός πως δεν είχανε παιδιά δεν τους απογοήτευε. Αν και στην εποχή τους η ατεκνία σε ένα ζευγάρι θεωρούνταν από τους ανθρώπους μεγάλη συμφορά και τιμωρία του

Θεού, εκείνοι οι μακάριοι είχαν παραδώσει τη ζωή τους εξ' ολοκλήρου στο Θεό εμπιστευόμενοι την κρίση Του και διατηρώντας άσβεστη την ελπίδα τους στην πρόνοιά Του. Πίστευαν πως αν ο Θεός ήθελε θα μπορούσε να τους χαρίσει ένα παιδί. Πού να φανταζόντουσαν ότι θα γίνονταν όχι μόνο γονείς ενός τρισευλογημένου παιδιού, αλλά και παππούδες του ίδιου του Χριστού!

Πραγματικά ο Θεός σε μεγάλη ηλικία, κατά θαυμαστό τρόπο, τους αξίωσε να αποκτήσουν ένα χαριτωμένο κοριτσάκι και τόση μεγάλη ήταν η χαρά τους που το ονόμασαν «Μαριάμ» που θα πει «χαρά».

Η Μαριάμ έζησε μαζί τους τρία χρόνια. Μετά οι συνετοί γονείς της, αισθανόμενοι μεγάλη ευγνωμοσύνη στο Θεό για την υπέροχη δωρεά Του, αφιέρωσαν -όπως υπήρχε συνήθεια την εποχή εκείνη- τη Μαριάμ στο ναό. Εκεί στον χειροποίητο ναό θα οικοδομούνταν τα επόμενα χρόνια ο υπέρλαμπρος σωματικός και πνευματικός ναός της Παναγίας μας η οποία θα αξιωνόταν να γίνει η μητέρα του Υιού του ίδιου του Θεού.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Τα εισόδια της Θεοτόκου

Στις 21 Νοεμβρίου εορτάζουμε τα Εισόδια (η εισόδος δηλαδή στο ναό) της Θεοτόκου όπως έχει επικρατήσει να αποκαλείται στην εκκλησιαστική γλώσσα.

Όταν η Παναγία έγινε τριών χρόνων, οι γονείς της, κρατώντας την υπόσχεσή τους, την οδήγησαν στο ναό και την παρέδωσαν στον αρχιερέα Ζαχαρία. Εκεί παρέμεινε 12 χρόνια.

Παλαιότερα οι χριστιανοί επειδή η Παναγία στην εικόνα της εορτής των Εισοδίων απεικονίζεται σε πολύ μικρή ηλικία (κοριτσάκι τριών ετών) την αποκαλούσαν χαϊδευτικά «Παναγούδα» ή «Παναγιοπούλα». Μάλιστα σε μερικά μέρη της Ελλάδος την ημέρα αυτή εορτάζουν οι Παναγιώτηδες και οι Παναγιώτες.

